

at med dette Tillæg kommer de ikke op til det Procenttillæg, som det øvrige Bane-personale fik ved Lønningsloven af 1908, idet dette udgjorde mellem 16 og 20 pCt. Derimod vil vi, hvis vi vedtager det Underændringsforslag, som vi har stillet, nærme os det Procenttillæg, som de andre Funktionærer fik. Depotarbejderne i København vil derved faa et Tillæg af ca. 5 Ct., Depotarbejderne paa Landet ca. 6 pCt., Bane- og Telegrafarbejderne i København 7 pCt. og paa Landet lidt over 9 pCt., Ledvogterne ca. 11 pCt. Som man vil se, er vi gaaede frem efter det Princip, at de daarlignst lønnede skulde have det største procentvise Tillæg, og da f. Eks. Bane- og Telegrafhaandværkerne er betydelig bedre lønnede end Bane- og Telegrafarbejderne, har vi for de førstnævnte kun foreslaaet en Forhøjelse af 5 Ø., men for de sidstnævnte en Forhøjelse af 10 Ø. pr. Dag, og for Ledvogterne, som er meget daarlignst lønnede, har vi foreslaaet en Forhøjelse af 8 Ø. pr. Dag. Alt i alt tror vi, at de Forhøjelser, vi har foreslaaet, er fuldt berettigede og ikke paa noget Punkt kan siges at være for store. Navnlig under Hensyn til den ansvarsfulde Gerning, som disse Folk udfører, maa det siges, at en stor Del af dem er daarlignst lønnede. Bane- og Telegrafarbejderne ved Landstationerne har kun 2 Kr. 70 Øre om Dagen i 305 Arbejdsdage, hvilket giver en Aarsløn af 823 Kr., og selv om de efter et vist Antal Aars tilfredsstillende Tjeneste kan opnaa et Tillæg af 30 Øre pr. Dag, naar de dog ikke op til mere end 914 Kr. aarlig. For Ledvogternes Vedkommende er Stillingen en lignende. Det anføres ganske vist i Betænkningen, at de lønnes med 2 à 3 Kr. daglig, men det er kun et meget lille Antal, der naar op til 3 Kr., de allerfleste maa nøjes med 2 Kr. og 2 Kr. 10 Øre. Der skal være ansat tæt op ved 600 Ledvogtere, men af dem er der 186, der kun har 2 Kr., og 151, der kun har 2 Kr. 10 Øre. Kun 13 er oppe paa 3 Kr., 9 er oppe paa 2 Kr. 90 Øre og 1 paa 2 Kr. 85 Øre. Som det vil ses, er det langt overvejende Antal nede paa de laveste Sætsler.

Jeg har nu i store Træk gjort Rede for det Underændringsforslag, vi har stillet, og jeg tror, det maa indrømmes, at den Forhøjelse, vi har foreslaaet, i Virkeligheden er ret beskeden. Det forekommer mig, at simpel Retfærdighed taler for at gøre den Uret god igen, som disse Folk led ved Lønningsloven af 1908. Dersom vort Underændringsforslag vedtages, vil en Depotarbejder ved Landstationerne

begynde med en Aarsløn af 955 Kr., og efter 16 Aars tilfredsstillende Tjeneste vil han naa op til en Slutløn af 1,315 Kr. En Bane- og Telegrafarbejder vil i København komme op paa 1,204 Kr. og kan kun stige til 1,295 Kr. aarlig. Ved Landstationerne vil en Bane- og Telegrafarbejder have en Begyndelsesløn af 900 Kr. og vil kun kunne naa op til 991 Kr. Ledvogterne vil kun komme op paa en Aarsløn af 702 Kr. Ganske vist har de Fribolig, men den er kun ansat til 90 Kr. om Aaret, 25—30 Øre pr. Dag.

Jeg tror ikke, at den Lønforhøjelse, vi foreslaar, kan siges at være for høj, navnlig naar vi tager i Betragtning den stærke Prisstigning, der har fundet Sted, særlig i de sidste Aaringer, paa næsten alle Livsfornødenheder. I Aaret 1906 blev der til Brug for Lønningskommissionen af Statistisk Bureau foretaget en Beregning over det aarlige Eksistensminimum for en Familie. Beregningen var foretaget paa Grundlag af Priserne paa Livsfornødenheder i Aaret 1906. Statistisk Bureau kom til det Resultat, at for at kunne leve nogenlunde ordentligt skulde en Familie her i København have en Aarsindtægt af 1,260 Kr., i de større Købstæder 1,200 Kr., i Byer paa mellem 1,000 og 2,000 Indbyggere 1,140 Kr. og paa Landet 1,050 Kr. Som man vil se, vil efter vort Forslag med Undtagelse af Bane- og Telegrafhaandværkerne ingen af de heromhandlede Funktionærer faa en Begyndelsesløn, som naar op til det Eksistensminimum, som i 1906 af Statistisk Bureau blev anset for passende, og kun Depotarbejderne og Bane- og Telegrafarbejderne i København vil faa en Slutløn, der er lidt større end det nævnte Eksistensminimum. Men hvorledes er det nu gaaet siden 1906? Ja, der har været en uafbrudt Stigning i Priserne paa alle Livsfornødenheder, og særlig har Stigningen været meget stærk i Aarene 1911 og 1912. Skulde det nuværende Eksistensminimum lægges til Grund for Lønningerne, maatte ganske sikkert alle have et Tillæg af mindst 10—12 pCt.

Under disse Omstændigheder maa det sikkert indrømmes, at den af os foreslaaede Lønforhøjelse ikke paa noget Punkt kan siges at være for høj, men at den er fuldt ud berettiget. Det er derfor vort Haab, at den højtærede Minister og Flertallet i denne Sal vil stille sig velvilligt overfor vort Underændringsforslag. Vi maa jo ogsaa huske paa, at disse Folks Gerning er meget ansvarsfuld. Mange Menneskers Liv er afhængigt af, at de ud-